

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Vereniging van Educatieve en Wetenschappelijke Auteurs (VEWA)*

Atbildētāja: *Belgische Staat*

Prejudiciālais jautājums

Vai ar Padomes 1992. gada 19. novembra Direktīvas 92/100/EEK par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām, kas attiecas uz autortiesībām intelektuālā īpašuma jomā ⁽¹⁾ 5. panta 1. punktu, tagadējo Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/115/EK par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām, kas attiecas uz autortiesībām intelektuālā īpašuma jomā ⁽²⁾ 6. panta 1. punktu, atbilstoši kuram par publisku patapinājumu atlīdzība ir jāsaņem vismaz autoriem, ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru atlīdzība ir noteikta EUR 1 gadā apmērā pieaugušajam un EUR 0,5 gadā apmērā pilngadību nesasnējušām personām?

⁽¹⁾ OV L 346, 61. lpp.

⁽²⁾ OV L 376, 28. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 4. jūnijā iesniedza *Naczelny Sąd Administracyjny (Polijas Republika) — Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wąsiewicz, spółka jawna/Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu*

(Lieta C-280/10)

(2010/C 234/37)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny (Polija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wąsiewicz, spółka jawna*

Atbildētājs: *Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai sabiedrībai, kuru pārstāv tās nākamie biedri un kurai pirms tās oficiālās reģistrācijas par komercsabiedrību un pirms reģistrācijas par PVN maksātāju ir radušies izdevumi saistībā ar ieguldījumiem, ir tiesības — pēc reģistrācijas par komercsabiedrību un pēc reģistrācijas par PVN maksātāju — atskaitīt priekšnodokli, kas samaksāts saistībā ar izdevumiem par ieguldījumiem, kas izmantojami tās ar nodokli apliekamajā darbībā, pamatojoties uz Padomes 2006. gada 8. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ 9. pantu, kā arī uz 168. un 169. pantu?
- 2) Vai rēķins, kurā norādīti izdevumi saistībā ar ieguldījumiem, kas ir izrakstīti sabiedrības biedriem, nevis sabiedrībai, nepieļauj atskaitīt priekšnodokli saistībā ar izdevumiem par ieguldījumiem pirmā prejudiciālā jautājuma izpratnē?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2010. gada 18. marta spriedumu lietā T-9/07 *Grupo Promer Mon Graphic SA/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un PepsiCo, Inc.* 2010. gada 4. jūnijā iesniedza *PepsiCo, Inc.*

(Lieta C-281/10 P)

(2010/C 234/38)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *PepsiCo, Inc.* (pārstāvji — *E. Armijo Chávarri, A. Castán Pérez-Gómez, abogados, V. von Bomhard, Rechtsanwaltin*)

Pārējie lietas dalībnieki: *Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Grupo Promer Mon Graphic SA*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2010. gada 18. marta spriedumu lietā T-9/07;

— taisīt galīgo spriedumu lietā, noraidot pirmajā instancē izvirzītos prasījumus, vai, pakārtoti, nodot lietu izskatīšanai Vispārējai tiesai, un

— piespriest prasītājai pirmajā instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka pārsūdzētais spriedums esot jāatceļ, motivējot ar to, ka Vispārējās instances tiesa esot pārkāpusi Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 ⁽¹⁾ 21. panta 1. punkta d) apakšpunktu, jo:

- a) nav ņemti vērā autora ierobežojumi strīdīgā dizainparauga izstrādē;
- b) ir nepareizi interpretēts “informētā lietotāja” jēdziens un tā uzmanības līmenis;
- c) piemēroti kļūdaini kritēriji, veicot “atšķirīga kopējā iespaida” novērtējumu;
- d) veiktais salīdzinājums starp dizainparaugiem pamatojas uz lietas materiālos uzrādītajām reālajām precēm, nevis uz dizainparaugiem, kādi tie ir reģistrēti;
- e) salīdzinājums pamatojas uz sagrozītiem faktiem.

⁽¹⁾ Padomes 2001. gada 12. decembra Regula (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem (OV L 3, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 7. jūnijā iesniedza Cour de cassation (Francija) — Maribel Dominguez/Centre informatique du Centre Ouest Atlantique, Préfet de la région Centre

(Lieta C-282/10)

(2010/C 234/39)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Maribel Dominguez

Atbildētāji: Centre informatique du Centre Ouest Atlantique, Préfet de la région Centre

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Direktīvas 2003/88/EK ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tādi valsts tiesību noteikumi vai prakse, saskaņā ar kuriem tiesībām uz apmaksātu ikgadējo atvaļinājumu ir piemērojams nosacījums par faktiski nostrādātu laika posmu vismaz desmit dienu (vai viena mēneša) apmērā attiecīgajā laika posmā?
2. Vai Direktīvas 2003/88/EK 7. pants, kas rada īpašu pienākumu darba devējam tiktāl, ciktāl tas piešķir tiesības uz apmaksātu atvaļinājumu darba ņēmējam, kurš veselības iemeslu dēļ ir kavējis darbu laika posmā, kas līdzvērtīgs vismaz vienam gadam, uzliek pienākumu valsts tiesai, kura izskata strīdu starp privātpersonām, nepiemērot tādu [Savienības tiesībām] pretēju valsts noteikumu, atbilstoši kam tiesībām saņemt apmaksātu ikgadējo atvaļinājumu ir piemērojams nosacījums par vismaz desmit faktiski nostrādātām dienām attiecīgajā gadā?
3. Vai saskaņā ar [Direktīvu 2003/88/EK] darba ņēmējiem ir tiesības saņemt vienāda ilguma apmaksātu atvaļinājumu, neatkarīgi no ar veselības stāvokli saistītā darba kavējuma iemesla, jo Direktīvas 2003/88/EK 7. pantā nav paredzēta atšķirība starp darba ņēmējiem atkarībā no darba prombūtnes iemesla attiecīgajā periodā, proti, vai darba kavējumu izraisījis nelaimes gadījumus darbā, arodslimība, nelaimes gadījums, kas noticis ceļā no mājām uz darba vietu vai arī slimība, kas nav saistīta ar darbu, vai arī šī direktīva jāinterpretē tādējādi, ka atbilstoši tai ir pieļaujams atšķirīga ilguma apmaksāts atvaļinājums atkarībā no darba ņēmēja darba prombūtnes iemesla, ja dažos gadījumos valsts likumā ir paredzēts apmaksātais ikgadējais atvaļinājums, kas ir ilgāks par direktīvā paredzēto minimālo četru nedēļu atvaļinājumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV L 299, 9. lpp.).